

OCB
Els premiats durant la Nit de la Cultura balear, juntament amb el president de l'Obra Cultural Balear, al teatre d'Artà, el dia 19 de desembre.

La cita fou a Artà, al teatre del poble, un escenari adient per a una festa que celebra “llengua, cultura i país”, tal com proclama l’eslògan de l’Obra Cultural Balear (OCB). I l’escenari era adient, no pas per les característiques del teatre, sinó pel lloc on es troba. A Artà, un dels pobles de Mallorca més zelosos en la preservació de la identitat pròpia, on la llengua, la cultura nostrada i les tradicions són més vives; amb aquest orgull saludà l’OCB el batlle del consistori artanenc, Rafel Gili, quan prengué la paraula a la Nit de la Cultura: “Artà és un poble que defensa la llengua i que estima i viu amb intensitat la tradició.” També hi intervingué la presidenta del Consell de Mallorca, Francina Armengol, que basà el seu discurs en la defensa que fan actualment les institucions, governades pel pacte de centre-esquerra, de la llengua i la cultura pròpies; “mai les institucions” de Mallorca i les Balears no havien estat “tan compromeses com ara” en aquesta defensa.

El teatre d’Artà s’omplí de socis i simpatitzants de l’OCB, com també

Festa i cultura a la Nit de l’OCB

L’Obra Cultural Balear celebrà la seva Nit de la Cultura el dia 19 de desembre proppassat.

d’una nodrida representació del món polític i institucional. Hi feren cap, a part la presidenta del Consell mallorquí, la consellera d’Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears, Bàrbara Galmés; la portaveu del govern i consellera de Treball, Joana Barceló; la directora general de Política Lin-

güística, Margalida Tous; la consellera de Cultura del consell insular, Joana Lluïsa Mascaró; i la rectora de la Universitat de les Illes Balears (UIB), Montserrat Cases, entre més.

El president de l’OCB, Jaume Mateu, féu un discurs que, per una banda, destacà els “avenços del procés normalitzador de la llengua pròpia” que hi ha hagut a les Balears durant l’any 2008, però fidel a la creença que la llengua i la cultura no es poden tractar de forma aïllada, cadascú al seu territori administratiu. D’una altra banda, tingué paraules vehements de suport a les entitats que pateixen “la persecució innoble, injusta i roïna” de la Generalitat Valenciana, senzillament perquè defensen el català, i esmentà expressament l’entitat germana, Acció Cultural del País Valencià, com un dels objectius de la política de persecució de la institució que presideix el conservador Francesc Camps. Per un altre costat, Mateu es congratulà del fet que “a la fi” la televisió pública balear s’hagi normalitzat lingüísticament: “IB3 ja parla com li toca per naturalesa i per llei”, sentencià.

Durant la Nit de la Cultura fou homenatjada la figura de Joan Miró, a propòsit del 25è aniversari de la seva mort. Miró, soci de l'OCB, fou el protagonista de l'àudio-visual *Els rastres fosforescents dels caragols*, del qual fruïren els assistents. Entre actuacions musicals, recitals i les veus, entre més, d'actors com ara Pep Tosar, Andreu Riera i Núria Feliu transcorregué la nit estel·lar que anualment convoca l'OCB. I, com és tradició, també serví per a iniciar els actes de commemoració de la diada del 31 de desembre, que commemora l'entrada de Mallorca a la corona del rei en Jaume, la figura del qual va ser homenatjada –en ocasió d'aquest any de commemoració– amb les gloses que preparà per a l'esdeveniment Mateu Xurí. Entre els actes previstos enguany hi ha l'ofrena floral a l'estàtua del rei, l'organització de rutes com “Les petjades llegendàries del rei En Jaume” que mostraran als interessats els indrets històrics i llegendaris lligats amb Jaume I i, també, el concert commemoratiu del vuitè centenari del rei en Jaume, a Binissalem. Es tracta de l'estrena de la peça composta per Baltasar Bibiloni titulada *Càntic de Zacaries i de l'Evangelí de Lluc*.

La Nit de la Cultura també serví, com cada any, per a lliurar els premis 31 de Desembre que l'entitat atorga a les persones i entitats que han excel·lit durant l'any en la lluita per la normalització lingüística, cultural i del país –vegeu els premis d'enguany a l'edició d'EL TEMPS de la setmana passada–; per als guardonats enguany, el president de l'OCB, Jaume Mateu, tingué paraules d'afecte i d'agraïment “pel seu treball i esforç en la difusió, reconeixement i prestigi de la nostra llengua i cultura”. Així mateix, la Nit de la Cultura serví per a presentar la nova campanya de conscienciació lingüística que l'OCB portarà a terme durant tot el 2009, “Un cafè per la llengua”, l'objectiu de la qual –tal com s'informava al número anterior d'EL TEMPS– és desfer malentesos envers el català entre els sectors socials que encara no veuen amb bons ulls la normalització lingüística.

Miquel Payeras

Òmnium Cultural va portar la itinerant Nit de Santa Llúcia a Barcelona. Però el veredicte no ha estat gens centralista. A més de dos premiats barcelonins, n'hi ha del País Valencià i les Illes, amb noms tan coneguts com Lluís-Anton Baulenas, Vicent Usó, Sebastià Alzamora i Víctor Alexandre.

De Lull a Mussolini, de l'amor a la frustració

Benito Mussolini i Ramon Llull van ser els triomfadors de la festa de les Lletres Catalanes celebrada el dia 20 de desembre al Palau de Congressos de Barcelona. Benito Mussolini bateja la novel·la guanyadora del Sant Jordi, *El nas de Mussolini*. L'ha escrita Lluís-Anton Baulenas (Barcelona, 1958), un dels narradors més acreditats i populars de la seva generació, i és situada durant la dictadura de Primo de Rivera, a la dècada dels 20, en una època que la figura de Benito Mussolini va exercir una fascinació –si voleu inquietant, però fascinació– entre molts sectors del nostre país.

I Ramon Llull protagonitza el poemari guanyador del premi Carles Riba, *La part visible*. N'és autor el narrador i poeta Sebastià Alzamora (Llucmajor, 1972). L'obra actualitza, des del segle XXI, dos llibres de Llull, el *Llibre d'amic i amat* i el *Llibre de les bèsties*.

Si en els premis de novel·la i de poesia hi trobem personatges històrics, en la novel·la finalista del Sant Jordi i el recull que ha obtingut el Mercè Rodoreda de contes, hi sobresurten temes eternals que afecten la condició humana: les falses expectatives, les frustracions, en general totes, i en especial la causa per l'amor, i la soledat.

El finalista del Sant Jordi repeteix. És Vicent Usó (Vila-real, 1963), que

ja va quedar en la mateixa posició fa quatre anys, amb *Les ales esteses*. L'obra finalista d'enguany es diu *El músic del boulevard Rossini* i és protagonitzada per un violinista polonès que se'n va a viure a un poble de la Plana Baixa de nom fictici –la Vila, nom popular de Vila-real, ja utilitzat per l'autor anteriorment– i que intenta obrir-se camí, però que ha de conformar-se a ser músic ambulat.

La tercera podrà ser la bona, per a Usó, si en té ganes. N'hi ha precedents, i un d'aquests precedents l'ha tingut al costat seu, durant la festa, Lluís-Anton Baulenas. El premi Sant Jordi 2008 va quedar-ne finalista els anys 1994 (*Noms a la sorra*) i 1996 (*Alfons XIV*).

Parlem d'un escriptor que va de premi important en premi important –on és la notícia?– i, pel que es veu, hi insisteix més d'una vegada si no el guanya. Ja disposava, abans del Sant Jordi, del Carlemany, el Documenta, el Prudenci Bertrana i el Ramon Llull.

Vicent Usó, per la seva banda, ja té l'Andròmina, el Ciutat d'Elx, el Fiter i Rossell i, per partida doble, el Ciutat de Vila-real.

El guanyador del Mercè Rodoreda és el narrador, assagista i periodista Víctor Alexandre (Barcelona, 1950). El seu recull, *Set dones i un home sol*, parla de les frustracions i de la sole-